18. korostaa kansalaisjärjestöjen ja naisjärjestöjen tärkeyttä naisia koskevien ongelmien tunnistamisessa ja asianmukaisten ratkaisujen löytämisessä ja erityisesti Kaakkois-Euroopan vakaussopimukseen liittyvän tasa-arvotyöryhmän osuutta demokratiaprosessien ja vakauden kehittämisessä alueella; rohkaisee näiden kansalaisjärjestöjen työtä ja ehdottaa parhaiden tasa-arvoa edistävien käytäntöjen jakamista kyseisissä maissa samoin kuin eurooppalaisten kansalaisjärjestöverkkojen kanssa;

19. kehottaa komissiota osoittamaan liittymistä valmistelevaa rahoitustukea naisten oikeuksien lujittamiseen Balkanilla, erityisesti valtioista riippumattomien ja muiden naisjärjestöjen toimesta;

20. kehottaa komissiota kiinnittämään huomiota sukupuolten tasa-arvoa ja naisten oikeuksia koskevien Kööpenhaminan kriteerien täyttämiseen ehdokasmaissa ja mahdollisissa ehdokasmaissa; kehottaa Balkanin alueen ehdokasmaita ja mahdollisia ehdokasmaita yhdenmukaistamaan niiden syrjinnänvastaisen ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan lainsäädännön yhteisön säännöstön mukaisesti tulevaa liittymistä varten;

21. kehottaa komissiota varmistamaan, että edellä mainitussa 5. maaliskuuta 2008 annetussa tiedonannossa, jolla pyritään lujittamaan valtioista riippumattomia järjestöjä Länsi-Balkanilla, keskitytään eritoten lisäämään naisten osallistumista kansalaisyhteiskuntaan;

22. korostaa, että romaninaiset kärsivät monenlaisesta (rotuun, etniseen alkuperään ja sukupuoleen perustuvasta) syrjinnästä ja että he ovat alttiimpia köyhyydelle ja sosiaaliselle syrjäytymiselle; katsoo, että näiden ongelmien käsittely edellyttää siksi eriytettyä lähestymistapaa; toteaa, että erityisesti romaninaiset kohtaavat ennakkoluuloja monissa maissa, ja kansalaisuudettomuus vaikuttaa heidän tilanteeseensa, heillä on rajalliset mahdollisuudet saada laadukasta opetusta, heidän asuinolonsa ovat huonot, he eivät voi käyttää terveydenhoitopalveluja, heidän työttömyysasteensa on korkea ja he osallistuvat vähän poliittiseen ja julkiseen yhteiskuntaelämään;

23. panee huolestuneena merkille puutteet ajantasaisista tilastotiedoista ja indikaattoreista, jotka voisivat auttaa arvioimaan Balkanin naisten tilannetta;

24. kehottaa Balkanin alueen ehdokasvaltioita ja mahdollisia ehdokasvaltioita varmistamaan, että useista syistä syrjittävien ryhmiin kuuluvien naisten, kuten romanien, kaikkinainen syrjintä ja ennakkoluuloinen kohtelu lopetetaan; kehottaa Balkanin maita ottamaan käyttöön tehokkaan ja käytännönläheisen syrjinnän torjuntasuunnitelman, joka pannaan täytäntöön kaikilla tasoilla (kansallisesti ja paikallisesti);

25. kehottaa Euroopan tasa-arvoinstituuttia myös valvomaan sukupuolten tasa-arvon toteutumista myös Balkanin maissa ja kiinnittämään erityistä huomiota ehdokasvaltioihin;

26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden, ehdokasvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Kohti ”eurooppalaista merimetsojen hallintasuunnitelmaa”

P6_TA(2008)0583

Euroopan parlamentin päätöslauselma 4. joulukuuta 2008 merimetsokannan eurooppalaisen hallintasuunnitelman laatimisesta merimetsoista kalakannoille, kalataloudelle ja vesiviljelylle aiheutuvien kasvavien vaikutusten vähentämiseksi (2008/2177(INI))

(2010/C 21 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa ([1]),

([1]) EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

Torstai 4. joulukuuta 2008

— ottaa huomioon komission 11. huhtikuuta 2008 esittämän tiedonannon: Yhteisen kalastuspolitiikan rooli ekosysteemiperustaisen lähestymistavan soveltamisessa merien hoitoon (KOM(2008)0187),

— ottaa huomioon neuvoston direktiivin 79/409/ETY, annettu 2. huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta ([1]) (lintujensuojeludirektiivi),

— ottaa huomioon komission 28. toukokuuta 2002 esittämän tiedonannon yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta (KOM(2002)0181),

— ottaa huomioon komission 19. syyskuuta 2002 esittämän tiedonannon: Yhteisön vesiviljelyalan kestävää kehittämistä koskeva strategia (KOM(2002)0511),

— ottaa huomioon maatalous- ja kalastusneuvoston 27. ja 28. tammikuuta 2003 Brysselissä pidetyn kokouksen päätelmät,

— ottaa huomioon 15. helmikuuta 1996 antamansa päätöslauselman merimetso-ongelmasta Euroopan kalastukselle ([2]),

— ottaa huomioon neuvoston direktiivin 92/43/ETY, annettu 21. toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta ([3]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan

— ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A6-0434/2008),

A. ottaa huomioon, että merimetsokannat (*Phalacrocorax carbo*) kasvavat nopeasti Euroopan unionin alueella ja merimetsojen kokonaispopulaatio Euroopassa on kaksikymmenkertaistunut 25 viime vuoden aikana ja niitä arvioidaan olevan nykyään vähintään 1,7–1,8 miljoonaa,

B. ottaa huomioon todistettavissa olevat ja pysyvät vesiviljelylaitoksille ja lukuisille luonnonvaraisille kalakannoille monien jäsenvaltioiden sisävesissä ja rannikoilla aiheutuneet vahingot,

C. katsoo, että ekosysteemiperustaisen lähestymistavan soveltamisessa merien ja rannikkoalueiden sekä sisävesien hoitoon tarvitaan tasapainoista politiikkaa, jolla voidaan varmistaa tasapaino kalakantojen kestävää käyttöä koskevien erilaisten, mutta täysin perusteltujen tavoitteiden välillä, jotka ovat toisaalta lintujen suojelu ja monipuolisen lintu- ja kalalajiston säilyminen sekä toisaalta kalastajien ja kalanviljelijöiden oikeutettu etu hyödyntää kalakantoja taloudellisesti; ottaa huomioon myös, että Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä 18. syyskuuta 2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2007 ([4]), tarjoaa esimerkin tällaisesta tasapainoisesta politiikasta,

D. ottaa huomioon, että merimetsot ovat lisäksi aiheuttaneet monissa unionin jäsenvaltioissa pysyviä vahinkoja kasvillisuudelle tietyillä maantieteellisillä alueilla,

E. katsoo, että kahden- ja monenvälinen tieteellisen ja hallinnollisen tason koordinointi EU:n sisällä ja asianomaisten kolmansien maiden kanssa ei nykyään ole riittävää kyseisen ilmiön käsittelemiseksi ja kehityksen hillitsemiseksi, erityisesti merimetsojen kokonaispopulaatiota EU:ssa koskevien luotettavien ja yleisesti tunnustettujen tietojen keruun yhteydessä,

F. ottaa huomioon, että merimetson alalaji *Phalacrocorax carbo sinensis* poistettiin jo vuonna 1997 niiden lintulajien luettelossa, joihin sovelletaan elinympäristöön liittyviä erityisiä suojelutoimia (lintujensuojeludirektiivin liite I), sillä kyseinen alalaji oli saavuttanut vuonna 1995 ”suotuisan suojelun tason”, kun taas alalaji *Phalacrocorax carbo carbo*, joka ei ole koskaan ollut uhanalainen ei edes ollut kyseisessä luettelossa,

([1]) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.
([2]) EYVL C 65, 4.3.1996, s. 158.
([3]) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.
([4]) EUVL L 248, 22.9.2007, s. 17.

G. ottaa huomioon, että lintujensuojeludirektiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa alakohdassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta toteuttaa ”vakavan vahingon” ehkäisemiseksi rajoitettuja puolustustoimia, sikäli kuin tämä ei vaaranna lintujensuojeludirektiivin suojelutavoitteita (eli suotuisan suojelun tasoa),

H. ottaa huomioon, että mitä enemmän merimetsojen määrä lähenee sietokyvyn ylärajaa suurten vesistöjen alueella, vakavan vahingon vaara kasvaa suhteettomasti ja samalla paikallisten puolustustoimien tehokkuus vähenee jyrkästi,

I. huomioon, että lintujensuojeludirektiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa alakohdassa epäselvästi määritelty ”vakavan vahingon” käsite antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden puuttua suoraan lintukantojen sääntelyyn, se on aiheuttanut kansallisille viranomaisille huomattavaa oikeudellista epävarmuutta ja on suuri yhteiskunnallinen riidanaihe,

J. toteaa, että kansainvälisten asiantuntijaelinten päätelmät Euroopan merimetso-ongelmasta ovat yleisesti ottaen ristiriitaisia, mistä ovat osoituksena REDCAFE:n [1] sekä FRAP:n [2] ja EIFAC:n [3] loppuraportit,

K. toteaa, että vaikka merimetsojen aiheuttamien vahinkojen torjumiseksi tarkoitettujen toimien hyväksyminen ja rahoittaminen kuuluvat jäsenvaltioiden tai alueiden toimivaltaan, kantojen kestävä hallinta voidaan varmistaa ainoastaan kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden ja alueiden koordinoidulla toiminnalla ja Euroopan unionin avulla jo yksin siitä syystä, että merimetso on muuttolintu,

L. ottaa huomioon, että komission tiedonannon ”Yhteisön vesiviljelyalan kestävää kehittämistä koskeva strategia” luvun ”Suojeltujen lajien harjoittama saalistus” mukaan ”vesiviljelylaitokset saattavat olla joidenkin luonnonvaraisten lintu- ja nisäkäslajien saaliskohteita” ja ”saalistus voi heikentää vesiviljely-yrityksen kannattavuutta merkittävästi, ja saalistajien valvonta on hankalaa erityisesti suurissa altaissa ja lahdissa”; lisäksi ”pelättimien tehokkuus on kyseenalaista, koska eläimet tottuvat niihin nopeasti”; samoin ”elinvoimaisten luonnonvaraisten kalapopulaatioiden hoito-ohjelmat saattavat olla ainoa keino ehkäistä merimetson kalastus- ja vesiviljelyalalle aiheuttamia tuhoja”,

M. ottaa huomioon, että neuvosto vaati 27. ja 28. tammikuuta 2003 pidetyssä kokouksessaan yhteisön vesiviljelyalan kestävää kehittämistä koskevan strategian yhteydessä, että ”on myös välttämätöntä kehittää yhteinen strategia kalaa ravintonaan käyttäviä eläimiä (esimerkiksi merimetsoja) varten”,

N. ottaa huomioon komission jokin aika sitten julkaisemat suurten petoeläinten kantojen hallintasuunnitelmia koskevat suuntaviivat ”Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores” [4], erityisesti käsitteiden ”Favourable Conservation Status” ja ”Minimum Viable Population” selvennykset sekä toteamuksen, että suojelutavoitteet voidaan saavuttaa helpommin, jos lajin yksilöiden määrä pidetään alueen teoreettisen sietokyvyn ylärajan alapuolella,

O. ottaa huomioon, että tähän saakka kokeilluilla erilaisilla kansallisilla, alueellisilla ja paikallisilla toimilla on todistetusti ollut vain vähäinen vaikutus merimetsopopulaatioiden aiheuttamien vahinkojen torjumiseen,

P. toteaa, että viime vuosina varoja, jotka on tarkoitettu kalastusta koskevien tietojen keruuseen, ei ole käytetty kokonaan, esimerkkinä budjettikohta 11 07 02: Tuki kalavarojen hoitoon (tieteellisten lausuntojen parantaminen),

---

[1] REDCAFE (Reducing the Conflict between Cormorants and Fisheries on a Pan-European Scale) on komission viidennestä tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmasta rahoitettu hanke, joka vietiin päätökseen vuonna 2005.

[2] FRAP (Framework for Biodiversity Reconciliation Action Plans) on komission viidennestä tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmasta rahoitettu hanke, joka vietiin päätökseen vuonna 2006.

[3] EIFAC (European Inland Fisheries Advisory Commission) on FAO:n alueellinen neuvoa-antava kalastusalan elin, joka toimii sisävesikalastuksen ja vesiviljelyn aloilla.

[4] Katso: http://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/carnivores/index_en. htm.

Torstai 4. joulukuuta 2008

Q. ottaa huomioon, että lintujensuojeludirektiivin 9 artiklan mukaiset poikkeussäännökset paikallisilta vahingoilta puolustautumiseksi, joita on annettu nykyään lähes kaikissa jäsenvaltioissa, eivät aiheuttamistaan suuresta hallinnollisesta työtaakasta ja korkeista sosiaalisista kustannuksista huolimatta ole ratkaisseet ongelmaa kestävästi,

R. ottaa huomioon, että komissio ei ollut valmis esittämään uusia ehdotuksia tämän Euroopan laajuisen ongelman ratkaisemiseksi, vaikka asianomaiset (ammattikalastajien ja vapaa-ajan kalastajien yhdistykset, vesiviljelylaitokset jne.), tiedemaailma sekä jäsenvaltioiden ja alueiden elimet ja edustustot ovat vaatineet tätä toistuvasti;

1. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita säännöllistä tieteellistä tietojenkeruuta tukemalla asettamaan saataville luotettavia ja yleisesti tunnustettuja tietoja Euroopan merimetsokantojen kokonaispopulaatiosta ja rakenteesta sekä niiden lisääntymistä ja kuolleisuutta koskevia parametreja;

2. ehdottaa luotettavan, yleisesti tunnustetun ja vuosittain ajan tasalle saatettavan tietopohjan teettämistä Euroopan merimetsokantojen kehityksestä, lukumäärästä ja maantieteellisestä jakaantumisesta, siten että merimetsokantoja seurataan järjestelmällisesti EU:n ja jäsenvaltioiden tuella ja että kalastusalan tutkimuslaitokset ja kalastuksesta vastaavat viranomaiset osallistuvat tähän työhön aktiivisemmin;

3. kehottaa komissiota julkaisemaan haettavaksi ja rahoittamaan tieteellisen hankkeen, jonka tarkoituksena on kehittää nykyään pesivistä kannoista, lisääntymisestä ja kuolleisuudesta saatavilla olevien tietojen perusteella malli merimetsojen kokonaispopulaation koon arvioimiseksi;

4. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sopivalla tavalla tarvittavia edellytyksiä kahden- ja monenväliselle tieteelliselle ja hallinnolliselle vaihdolle sekä EU:ssa että kolmansien valtioiden kanssa yksilöimällä tutkimusten, ilmoitusten, yksittäisten artikkelien tai julkaisujen ja erityisesti tilastojen alkuperän sen ilmaisemiseksi, ovatko ne peräisin tieteellisistä tai virallisista lähteistä vai järjestöiltä ja erityisesti luonnon- tai lintujensuojelujärjestöiltä;

5. kehottaa komissiota tekemään merimetsokantojen hallintasuunnitelmasta vertailevan tutkimuksen, koska yhtäältä REDCAFE:n ja toisaalta FRAP:n tai EIFAC:n päätelmät siitä olivat niin ristiriitaisia;

6. kehottaa komissiota perustamaan työryhmän, jonka kokoonpano vastaa asianomaisten tahojen kosketusta asiaan, ja antamaan sille sitovan toimeksiannon tehdä vuoden kuluessa järjestelmällinen kustannus-hyötyanalyysi jäsenvaltiossa mahdollisesti toteutettavista merimetsokantojen hallintatoimista, arvioimaan hallintasuunnitelman luotettavuuden loogisten ja tieteellisten kriteereiden perusteella ja antamaan suosituksen;

7. kehottaa komissiota esittämään monitasoisen Euroopan tasolla koordinoitavan merimetsokantojen hallintasuunnitelman, jossa merimetsokannat sisällytetään pitkällä aikavälillä kulttuurimaisemaan vaarantamatta kalalajeja ja vesiekosysteemejä koskevia lintujensuojeludirektiivin ja Natura 2000:n tavoitteita;

8. vaatii komissiota oikeusvarmuuden nimissä määrittelemään selkeästi ilmauksen ”vakava vahinko”, joka otettiin käyttöön lintujensuojeludirektiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa, jotta sitä käytetään yhdenmukaisesti;

9. kehottaa komissiota lisäksi antamaan yleisiä ohjeita lintujensuojeludirektiivin 9 artiklan 1 kohdassa sallittujen poikkeusten luonteesta, mukaan lukien sellaisen terminologian selkeyttäminen, jota voidaan pitää epäselvänä;

10. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita edistämään merimetsokantojen kestävää hallintaa parantamalla koordinaatiota, yhteistyötä ja viestintää tieteellisellä ja hallinnollisella tasolla sekä luomaan tarvittavat edellytykset merimetsokantojen Euroopan laajuisen hallintasuunnitelman laatimiseksi;

11. kehottaa komissiota tutkimaan kaikki käytettävissä olevat oikeudelliset välineet vähentääkseen merimetsokantojen kielteisiä vaikutuksia kalastukseen ja vesiviljelyyn ja ottamaan huomioon merimetsokantojen Euroopan laajuisen hallintasuunnitelman myönteiset vaikutukset kehittäessään aloitteitaan edelleen ja tarvittaessa esittämään tässä yhteydessä ehdotuksia merimetsoja koskevan ongelman ratkaisemiseksi;

12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan EU:n talousarviosta yhteisön kalastusalan tietojenkeruuseen myönnettyjä määrärahoja, esimerkkinä budjettikohta 11 07 02: Tuki kalavarojen hoitoon (tieteellisten lausuntojen parantaminen) myös Euroopan unionin alueen merimetsokantoja koskeviin tiedonkeruuseen, analyyseihin ja ennusteisiin, jotta voidaan valmistautua kyseisen lintulajin säännölliseen seurantaan tulevaisuudessa;

13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.